

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Paulinische Paradox Serie – Deel 5: Efeze

Welkom bij deel 5 van de Paulinische Paradox Serie; in deze studie gaan we de brief aan Efeze behandelen. We verwachten dat er twee types mensen geïnteresseerd zijn in dit onderwijs.

Het eerste type is iemand die niet begrijpt, of het er niet mee eens is, dat gelovigen de Torah, de gehele Wet van God, moeten houden. Mensen uit deze groep raden we sterk aan om te beginnen bij het begin van de Paulinische Paradox Serie, want de eerdere delen van deze serie bevatten veel basismateriaal, dat we in dit onderwijs over Efeze gebruiken.

Het tweede type dat dit onderwijs bekijkt is iemand die misschien al begrijpt dat we de Torah moeten houden, maar die de moeilijke woorden van Paulus toch beter wil kunnen begrijpen en uitleggen. Ook deze groep raden we aan om te beginnen bij het begin van de [Paulinische Paradox Serie](#). Maar we zijn wel van mening dat het niet strikt noodzakelijk is.

We raden je tenminste aan om de studies ["De Verloren Schapen"](#) en ["Wat is het Evangelie"](#) te bekijken, omdat dit materiaal heel belangrijk is om Efeze 2 op de juiste wijze te kunnen begrijpen.

Je vindt misschien dat we erg snel door de studie heengaan, maar we moeten zoveel behandelen. Als gevolg daarvan zullen we niet uitgebreid op de afzonderlijke punten of het materiaal ingaan. Daarom kan het handig zijn om deze studie meerdere keren te bekijken om de presentatie beter in je op te kunnen nemen en daardoor beter te onderzoeken.

Het doel van de Paulinische Paradox Serie is het terugbrengen van het gehele Lichaam van de Messias naar het volledige Woord van God. Volgens ons is dat ook de bediening van Jesjoea (Jezus), naast Zijn dood en Zijn opstanding.

Om dat effectief te kunnen doen, is het volgens ons van groot belang om te laten zien dat de brieven van Paulus in overeenstemming zijn met de boodschap van de Messias.

Omdat we alleen de verzen willen behandelen die het wel of niet houden van de Torah door de gelovigen, zullen we ons daarom richten op het behandelen van Efeze 2 ... met name Efeze 2, de verzen 14 en 15:

Efeze 2:14-15

Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees tenietgedaan, namelijk de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen en zo vrede zou maken,

Sommigen beweren begrijpelijkerwijs dat Paulus zegt dat de Wet van God een tussenmuur was die scheiding maakte tussen Joden en heidenen. Dit wil zeggen dat, aangezien sommige geboden in de Wet van God de gelovigen apart zetten van de wereld, heeft Jesjoea ze afgeschaft, zodat de Joden en de heidenen verenigd kunnen worden. Maar is deze interpretatie eigenlijk wel logisch? We willen drie punten aandragen om aan te tonen dat dit niet het geval is.

Ten eerste, worden christenen - zowel Joden als heidenen - niet verondersteld om apart gezet (heilig) en anders te zijn dan deze wereld? Geeft Petrus de gelovigen geen instructies om "heilig te zijn in heel hun levenswandel", waarbij hij een beroep doet op de Torah als basis voor dit gebod (1 Petrus 1:15-16)? Zegt Paulus niet dat God "ons vóór de grondlegging van de wereld heeft uitverkoren, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn", in Efeze 1:4? De Wet van God is de standaard voor deze oproepen in het gehele Nieuwe Testament de standaard voor deze oproepen tot heiligheid. Dit is geen scheiding tussen Joodse en niet-Joodse gelovigen; het is scheiding tussen de gelovigen en de wereld. Toch kan Gods standaard van heiligheid niet worden afgeschaft als de gelovigen heilig moeten zijn. Met andere woorden, als je de Wet afschaft, schaft je ook de heiligheid af. Dat is een groot probleem ...

Ten tweede, als Efeze 2:14-15 aangeeft dat Jesjoea de Wet van God heeft afgeschaft, dan is het in tegenspraak met de eigen woorden van Jesjoea: "Denk niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen" (Mattheüs 5:17). Dus als we de traditionele uitleg accepteren, dan zorgt dat ervoor dat Paulus Jesjoea rechtstreeks tegenspreekt. Alles wat we in deze studiereeks hebben behandeld, toont aan dat Paulus het eens was met het onderwijs van de Messias, dus elke interpretatie die ervoor zorgt dat Paulus Jesjoea tegenspreekt, is onaanvaardbaar.

Ten derde bevat de Wet van God geen enkele tussenmuur die scheiding maakt tussen Joodse en niet-Joodse gelovigen. De belofte van Abraham bevatte altijd al de insluiting van de heidenen (Genesis 12:3). De gehoorzaamheid van Israël aan de geboden van God was om de heidenen te laten zien hoe goed en wijs deze geboden zijn (Deuteronomium 4:6-8). Door de hele Torah heen worden de vreemdelingen, die ervoor kiezen om de God van Israël te volgen, specifiek opgeroepen om dezelfde geboden te gehoorzamen die aan de geboren Israëlieten werden gegeven (Exodus 12:19; 20:10; Leviticus 16:29; Numeri 9:14; 15:15 Deuteronomium 16:11, 14). Met dezelfde Wet, die voor iedereen geldt, kan er geen reden zijn voor enige verdeeldheid tussen de Joodse en niet-Joodse gelovigen.

Hoewel we later in deze studie dieper op deze punten zullen ingaan, zou nu redelijk duidelijk moeten zijn dat wat in Efeze 2:14-15 werd afgeschaft, niet naar de Wet van God kan verwijzen. Wat was dan de "wet van de geboden, die uit bepalingen bestond", die een tussenmuur vormde tussen Joden en heidenen? Wat moest er dan precies worden afgeschaft?

We moeten eerst begrijpen dat Efeze een brief is. Brieven zijn nooit bedoeld om je te concentreren op één zin, of zelfs maar twee; je moet de context van de hele brief toelaten om elke zin te begrijpen.

En zoals we vaak zeggen; de context is bepalend. Dus laten we beginnen in hoofdstuk 1.

Efeze 1:1-10

Paulus, een apostel van Jezus Christus (Jesjoea de Messias) door de wil van God, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus (Messias Jesjoea) die in Efeze zijn: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias). Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias), Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus (Jesjoea de Messias, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade, die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid, toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is.

Hier spreekt Paulus over het plan dat onze Schepper reeds had vanaf het begin, om ons aan te nemen als zonen, door de Messias Jesjoea. Door dit plan hebben wij de verlossing en vergeving ontvangen, door de genade van JHWH. In de verzen 9-10 verwijst Paulus hiernaar en hij noemt dit *"het geheimenis van Zijn wil"*, dat zich uitstrekt tot alle mensen in het geloof, uit alle tijden.

Efeze 1:11-14

In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil, opdat wij tot lof van Zijn heerlijkheid zouden zijn, wij, die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hadden. In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.

Door Zijn adoptie wordt ons de belofte van een erfenis gegeven. Deze erfenis is nog niet vervuld, en we zitten er nog steeds vurig op te wachten.

Efeze 1:15-23

Daarom, omdat ook ik gehoord heb van het geloof in de Heere Jezus (Jesjoea) onder u, en van de liefde voor alle heiligen, houd ik niet op voor u te danken, als ik in mijn gebeden aan u denk, opdat de God van onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias), de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem, namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen, en wat de alles overtreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.

We gaan verder in Efeze 2: 1-3.

Efeze 2:1-3

Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden, waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen.

Merk op dat Paulus aangeeft dat de Efeziërs ooit dood waren vanwege hun zonden. Ze wandelden gehoorzaam achter de tegenstander aan, net als de rest van de wereld. Hij noemt **een dergelijke staat** die van "kinderen van de ongehoorzaamheid".

Zonde en ongehoorzaamheid worden gedefinieerd als het overtreden van de Wet van God.

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

Dit is wat we willen zeggen: als Paulus verwijst naar zonde en ongehoorzaamheid, in de betekenis van het overtreden van de Wet van God, dan moet er dus nog steeds een Wet van God zijn die overtreden kan worden.

Laten we verder gaan.

Efeze 2:4-10

Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – **uit genade bent u zalig geworden** – en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus, opdat Hij in de komende eeuwen de alles overtreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus (Messias Jesjoea). **Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof**, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus (Messias Jesjoea) om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Paulus geeft aan dat we worden gered door genade, en niet door werken. Maar, in vers 10, geeft hij aan dat we geschapen zijn om werken te doen. We doen de goede werken dus niet voor onze redding, maar vanwege onze redding.

God heeft deze goede werken van tevoren bereid, zodat wij daarin zouden wandelen. Maar, wat zijn die goede werken waarin we moeten wandelen en die lang van tevoren zijn bereid?

De Bijbel definieert ze voor ons.

Deuteronomium 8:6

En **neem de geboden** van de HEERE (JHWH), uw God, **in acht** door in Zijn wegen te gaan en door Hem te vrezen.

Deuteronomium 13:4

Achter de HEERE (JHWH), uw God, moet u aan gaan, Hem moet u vrezen, **Zijn geboden moet u in acht nemen** en Zijn stem gehoorzamen; Hem moet u dienen en u aan Hem vasthouden.

Deuteronomium 28:9

De HEERE (JHWH) zal u **voor Zichzelf** bevestigen tot **een heilig volk, zoals Hij u gezworen heeft**, als u de geboden van de HEERE (JHWH), uw God, in acht neemt en in Zijn wegen gaat.

"...voor Zichzelf ..., zoals Hij u gezworen heeft, **als** u de geboden ... in acht neemt en in Zijn wegen gaat."

Weet je nog dat Paulus ongeveer hetzelfde aangaf in Efeze 1? Laten we naar vers 4 kijken.

Efeze 1:4

... omdat Hij **ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft**, opdat wij **heilig en smetteloos** voor Hem zouden zijn in de liefde.

Paulus verwijst in zowel Efeze 1:4 als Efeze 2:10 naar Deuteronomium 28:9.

Hier nog enkele verzen over het doen van de goede werken, die God van tevoren heeft bereid:

Deuteronomium 30:16; Jozua 22:5; Richteren 2:17; 1 Koningen 2:3; 1 Koningen 3:14; 1 Koningen 6:12; 1 Koningen 8:58; 1 Koningen 11:38; 2 Koningen 23:3; 2 Kronieken 17:4; 2 Kronieken 34:31.

We raden je aan om deze verzen te bekijken en ze zelf te onderzoeken.

Deze zienswijze is overal in de Bijbel te vinden.

Paulus verklaart in Efeze 1:4, dat we al voor de grondlegging der wereld waren uitverkoren om heilig en smetteloos te zijn ... wat betekent, dat dit al het plan is geweest vanaf het begin van de tijd. In hoofdstuk 2 vers 10, leren we dat deze goede werken al van tevoren voor ons waren bereid.

"Heilig en smetteloos zijn", en "wandelen in de goede werken die al vanaf het begin zijn bereid" zijn niet slechts begrippen die Paulus uit het Oude Testament citeert. Ze zijn altijd waar geweest en zullen dat ook altijd blijven.

Lukas 1:6

Zij waren beiden rechtvaardig voor God en **wandelden onberispelijk volgens alle geboden en verordeningen van de Heere.**

2 Johannes 1:6

En dit is de liefde, dat **wij wandelen naar Zijn geboden**. Dit is het gebod zoals **u vanaf het begin gehoord hebt** dat u daarin moet wandelen.

Laten we samenvatten wat we tot dusver in Efeze hebben gelezen:

- 1) Het was vanaf het begin al Gods plan dat we zouden worden aangenomen als zonen, door de Messias Jesjoea, wat het "*geheimenis van Zijn wil*" wordt genoemd.
- 2) Jesjoea was ook het middel, dat gebruikt werd om verlossing en vergeving te schenken door de genade van JHWH, die deze aanname mogelijk maakte.

- 3) Als aangenomen zonen, wordt ons een erfenis beloofd die we nog moeten ontvangen.
- 4) De Efeziërs volgden de tegenstander en waren ongehoorzaam, maar ze volgen nu onze Messias en zijn toegetreden tot dit plan.
- 5) Net als wij, zijn de Efeziërs gered door de genade, en niet door werken.
- 6) Als aangenomen zonen doen we, vanwege deze ontvangen genade, de goede werken die al van tevoren waren bereid. We wandelen in deze wegen, die vanaf het begin altijd al worden gedefinieerd als de geboden van God.

Nadat Paulus dit allemaal heeft gezegd, lijken de verzen 14-15 te verklaren dat de geboden van God zijn afgeschaft, en voor sommigen is dit een vaststaand feit.

Dus, laten we verder gaan.

Efeze 2:11-13

Bedenk daarom dat u die **voorheen** heidenen was in het vlees en die "onbesnedenen" genoemd werd door hen die genoemd worden "**besnijdenis in het vlees**", die met de hand gebeurt, **dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte**. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. **Maar nu**, in Christus Jezus (Messias Jesjoea), bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.

Vanaf hier moeten we onszelf echt vragen gaan stellen, om zo de Hebreeuwse context uit de eerste eeuw te begrijpen.

Wie worden er bedoeld met de "*besnijdenis in het vlees*" en de "*onbesnedenen*", in vers 11?

In de eerste eeuw werden de Joden vaak de "*besnijdenis*" genoemd. De ongelovige heidenen werden vaak de "*onbesnedenen*" genoemd.

Waarom is dit belangrijk?

Het helpt om de historische context van de eerste eeuw te begrijpen bij het lezen van dit soort passages. In de eerste eeuw onderwezen bepaalde groepen van het Judaïsme dat de heidenen niet konden worden "gered" of deel konden gaan uitmaken van het volk van God, tenzij ze "Joodse status" door een rituele bekering. Dit was een lang proces, inclusief de besnijdenis. Zo verwees de "besnijdenis" niet alleen naar het operatief verwijderden van de voorhuid, maar ook naar het hebben van een "Joodse status" in de gedachten van veel eerste-eeuwse Joden. Op dezelfde manier verwijst "onbesneden zijn" naar het hebben van een "heidense status". Met dat in gedachten kunnen we de verklaring van Paulus als zodanig begrijpen:

Efeze 2:11-13

Bedenk daarom dat u die **voorheen** heidenen was in het vlees en die "onbesnedenen" (heidense status) genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees (Joodse status), die met de hand gebeurt, ...

Dus als een heiden deel wilde uitmaken van de familie van God, onderwezen de valse leraren dat een heidense gelovige besneden moest worden als een Joodse proseliet om gered te worden en opgenomen te worden in het volk van God. Deze valse leer wordt ook verwoord in Handelingen 15:1

Handelingen 15:1

En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.

In wezen geloofden de valse leraren dat de enige manier dat heidenen konden worden "gered", was om "Joods te worden" door een rituele bekering. Zoals de Messiaanse theoloog Tim Hegg uitlegt:

De term "besnijdenis" wordt gebruikt als een verkorte manier om het proselitisme te beschrijven - de rabbijnse ceremonie waarbij een niet-jood de status van Jood zou krijgen en daarom in aanmerking zou komen voor een plaats in de toekomstige wereld [m. Sanhedrin 10.1]. Met deze kennis ben je veel beter in staat om te begrijpen waarom Paulus zich zo krachtig uitspreekt tegen de besnijdenis (Gal 5:2-3). Hij gaat niet in tegen de Bijbelse geboden, zoals blijkt uit het feit dat hij Timotheüs laat besnijden (Handelingen 16:1-3). In Galaten gebruikt Paulus de term "besnijdenis" in de betekenis van het "proseliet worden", dat wil zeggen dat je het idee accepteert dat je door "een Jood te worden" een plaats in de komende wereld zou veiligstellen.

-Tim Hegg, Why We Keep Torah: Ten Persistent Questions (Tacoma, WA: TorahResource, 2009), blz. 129

Dit geschil leidde tot wat de Vergadering in Jeruzalem is gaan heten, waarin de apostelen beslisten dat de heidenen en de Joden op dezelfde manier worden "gered" - door de genade door het geloof in de Messias (Handelingen 15:7-11).

Valse leraren waren in de kerken geïnfiltreerd, zoals in Galatië, Efeze en Korinthe, en onderwezen dat je redding en je opname in het volk van God afhing van het al dan niet hebben van een Joodse status. En de enige manier voor een heiden om "Joods te worden" was om zich te onderwerpen aan de formule van deze valse leraren voor een rituele bekering - een proces waar onder andere de besnijdenis een onderdeel van was.

Bovendien moet je, om je status als lid van de verbondsgemeenschap te behouden, jezelf houden aan bepaalde "werken van de wet", zoals die werden gedefinieerd door de valse leraren. De valse leraren onderwezen eigenlijk dat je de redding en aanvaarding van God verkrijgt, niet op basis van het geloof in de Messias, maar op basis van je "Joodse status", die wordt bepaald door mensen en wordt verkregen en behouden door een menselijke inspanning.

Deze leerstelling is een volledige verdraaiing en het misbruiken van de Wet van God, die nooit was bedoeld om iemand te rechtvaardigen. Het is ook volledig in strijd met de boodschap van het Evangelie, dat verklaart dat je wordt gered en aanvaard door God op basis van de genade door het geloof in de Messias. Het is het werk van de Messias aan het kruis, en niet ons eigen werk, dat ons redt.

Dit heeft allemaal op een heel belangrijke manier betrekking op Efeze 2:11-13.

Efeze 2:11-13

Bedenk daarom dat u die **voorheen** heidenen was in het vlees en die "onbesnedenen" genoemd werd door hen die genoemd worden **besnijdenis in het vlees**, die met de hand gebeurt, **dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte**. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. **Maar nu**, in Christus Jezus (Messias Jesjoea), bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.

Paulus zegt dat zij voorheen, als heidenen, van Christus (de Messias) gescheiden waren en één van de belangrijkste redenen voor deze scheiding was dat ze als vreemdelingen werden gezien vanwege de door mensen gemaakte verwachting dat ze Joden moesten worden. In de eerste eeuw werd een heiden tot Jood verklaard door middel van een bepaalde valse formule die eindigde met de besnijdenis. Als ze dit door mensen gemaakte proces eenmaal hadden voltooid, werden ze verwelkomd in Gods volk. Daarom moest Christus die tussenmuur van vijandigheid afbreken en die door mensen gemaakte regels afschaffen. We zullen dat nog verder bespreken als we Efeze 2:14-16 later in deze studie behandelen.

Voor nu, wat betreft de verzen 11-13, wil Paulus duidelijk maken dat de heidenen zijn opgenomen in de gemeenschap van Israël ONDANKS dat ze "onbesneden" zijn. Met andere woorden, hoewel het Judaïsme de heidenen verwierp vanwege hun "onbesneden zijn", heeft God dat niet gedaan. Ze worden opgenomen in de gemeenschap van Israël op grond van hun geloof in de Messias. Ze hoeven zich niet te laten besnijden voordat ze worden opgenomen in de gemeenschap van Israël.

Besnijdenis als een kwestie van gehoorzaamheid aan het gebod is hier niet aan de orde en zou waarschijnlijk later volgen als uiting van gehoorzaamheid. Voor meer informatie hierover verwijzen we je naar onze studie: "Handelingen 15: Gehoorzaamheid of Wetticisme?".

Maar nogmaals, het belangrijkste punt dat Paulus hier wil maken is dat de heidenen zijn opgenomen in de gemeenschap van Israël ONDANKS dat ze "onbesneden" zijn.

Hoe weten we dit?

Omdat Paulus in vers 12 verdergaat door te zeggen dat zij "[voorheen ... zonder Christus waren, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte.](#)"

Dus volgens Paulus waren ze op een zeker moment vervreemd van het "[burgerschap van Israël](#)", maar hebben ze nu wel het "burgerschap van Israël". En nog belangrijker, toen de Efeziërs nog bij de "onbesnedenen" behoorden, waren ze vreemdelingen wat betreft de verbonden (wat overigens het meervoud staat). Toen de Efeziërs behoorden tot de "onbesnedenen", maakten ze geen deel uit van welk verbond van God dan ook!

Is dat dan veranderd?

Inderdaad!

Efeze 2:13

[Maar nu, in Christus Jezus \(Messias Jesjoea\), bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.](#)

Nu zijn de gelovige heidenen "[dichtbij](#)" gekomen en "[burgers van het gemenebest van Israël](#)" geworden.

Dit is heel anders dan hoe de meerderheid van het christendom dit ziet.

Het concept dat de heidenen nu "[burgers zijn geworden van het gemenebest van Israël](#)" en deel zijn gaan nemen aan "[de verbonden van de belofte](#)" is volledig vreemd aan de meeste moderne doctrines in het christendom.

De meeste mensen in het hedendaagse christendom beschouwen zichzelf niet als burgers van Israël.

Maar toch is dat precies wat Paulus hier zegt, in Efeze 2.

Let ook vooral op de uitdrukking "[die voorheen veraf was ... dichtbij gekomen](#)".

Dat is profetische taal, met name voor de verloren stammen van het Huis van Israël, die "*veraf*" waren geraakt en over is geprofeteerd dat ze op een zekere dag "*dichtbij*" zouden worden gebracht. Als je onze studies "[De Verloren Schapen](#)" en "[Wat is het Evangelie](#)" hebt bekeken, zoals we aan het begin van deze studie aanraadden, dan begrijp je de diepgang van deze verbinding.

Veel christenen onderwijzen dat de heidenen in de plaats zijn gekomen van Israël, hetzij voor altijd, hetzij tijdelijk. Maar dat is niet wat Paulus heeft onderwezen.

Er wordt verondersteld dat de Messias is gekomen om iets, wat we het Jodendom noemen, af te schaffen om een nieuwe religie te beginnen die we het christendom noemen.

Nogmaals, dit is niet wat Paulus heeft onderwezen.

Lees het nog eens ... de heidenen waren ooit "[vervreemd van het burgerschap van Israël](#)", maar zijn nu "[medeburgers](#)".

Gods volk is nooit veranderd.

Zij die in het verbond met God staan, zijn Gods volk.

Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studies: "[Wie was de groep van allerlei herkomst](#)" en "[Wat is er nieuw in het Nieuwe Verbond?](#)"

Israël heeft altijd een doel gehad.

Het was altijd de bedoeling dat Israël een licht zou zijn voor de natiën.

Jesaja 49:6

... Ik heb U ook gegeven tot een **Licht voor de heidenvolken**, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.

Jesaja 60:3

En heidenvolken zullen naar uw licht gaan en koningen naar de glans van uw dageraad.

Maar, wat is een "**licht?**" We moeten de Bijbelse beeldspraak definiëren aan de hand van de Bijbel.

Onze Messias sprak ook over licht:

Mattheüs 5:14-16

U bent het **licht van de wereld**. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. **Laat uw licht zo schijnen voor de mensen**, dat zij uw **goede werken** zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

Nogmaals, wat is "licht?" Nogmaals, wat is "licht?" Onze Messias gebruikte licht als beeldspraak voor "goede werken".

Meer specifiek, goede werken betekent gehoorzaam zijn aan de Wet van God, en de Wet van God is licht ... tenminste, dat is wat de Bijbel zegt.

Spreuken 6:23

Want een gebod is een lamp, en onderricht is een licht, bestraffingen en vermaning zijn de weg van het leven,

Jesaja 8:20

Terug naar de Wet en het getuigenis! Als zij niet overeenkomstig dit woord spreken, zal er voor hen geen dageraad zijn.

Dus wat betekent het dat Israël een licht voor de natiën moet zijn?

Het is de bedoeling dat Israël de Wet van God aan de natiën bekend maakt.

Wat is het Hebreeuwse woord voor "natiën"

Dat is *gojim* ... Gojim betekent in het Hebreeuws "heidenen".

Het Griekse woord voor heidenen is *ethnos*. Een paar honderd jaar voor onze Messias, toen het Oude Testament werd vertaald vanuit het Hebreeuws in het Grieks, werd het Hebreeuwse woord *gojim* vertaald met het Griekse woord *ethnos*, wat *heidenen* betekent.

Het is altijd de bedoeling geweest dat Israël de Wet van God naar de natiën zou brengen. Israël moest een licht voor de natiën zijn.

Helaas is dat echter niet gebeurd. Onze Messias moest komen om de Joden te herinneren aan het doel van Israël.

De Joodse leiders maakten er in de eerste eeuw een rommeltje van.

De Joden maakten het proces voor de heidenen, om in het licht (de Wet van God) te komen, zo zwaar, dat het een barrière werd.

De Joden en de heidenen konden niet goed met elkaar opschieten. De Joden onderdrukten de heidenen.

De Joden hebben een muur opgericht, een muur van vijandigheid. De Wet van God werd krachteloos gemaakt door de doctrines van het Joodse leiderschap uit de eerste eeuw.

Ze waren afgescheiden, vervreemd van het gemenebest van Israël, omdat MENSEN zeiden dat je niet naar binnen mocht tenzij je eerst de Joodse status had (tot de besnijdenis behoorde via een rituele bekering).

Zoals we eerder vermeldden in Handelingen 15:1, onderwezen de valse leraren dat de niet-Joodse zich eerst moesten laten besnijden voor hun redding en dan opgenomen konden worden in Gods volk.

Handelingen 15:1

En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.

De Farizeeën hadden de slechte gewoonte om tradities te maken die in strijd waren met het Woord van God. Onze Messias zei bijvoorbeeld tegen de Farizeeën:

Markus 7:8-9

“Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen,” ... En Hij zei tegen hen: “U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden.”

Omdat de Joden zo vijandig stonden tegenover de heidenen, wilden maar weinig heidenen de Wet van God of de Torah begrijpen. En toen de heidenen het in de eerste eeuw aandurfdën om de hoofdstroom binnen het Jodendom te benaderen, maakten ze het proces onnodig ingewikkeld.

In feite maakte dit de Wet van God krachteloos voor de heidenen. Onthoud dit als we verder gaan in Efeze.

Een ander voorbeeld hiervan komen we tegen in Handelingen 10. In dit hoofdstuk lezen we dat Petrus een visioen krijgt dat het niet onwettig is om met heidenen om te gaan:

Handelingen 10:28

En hij zei tegen hen: **U weet dat het een Joodse man niet toegestaan is om met iemand van een ander volk om te gaan of bij hem binnen te gaan;** maar God heeft mij laten zien dat ik geen mens onheilig of onrein mag noemen.

De reden dat Petrus dit als onwettig zag, was niet vanwege de Wet van God, maar omdat de Farizeeën dit leerden in hun mondelinge wet en tradities. Petrus geloofde en volgde ten onrechte de leringen van de Farizeeën in deze kwestie. Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie: "[Handelingen 10: Het Visioen van Petrus](#)".

De Joodse leiders hadden een zeer effectieve en geestelijke muur opgebouwd tussen de Jood en de heiden. Houd dat in gedachten als we verder lezen in Efeze.

Niet alleen hebben de Joodse leiders een geestelijke muur opgebouwd tussen de Jood en de heiden, ze hadden ook een letterlijke muur gebouwd op het tempelplein.

In de eerste eeuw bestond er een muur, die de "tussenmuur" werd genoemd, en die de Joden op het tempelplein afscheidde van de bekeerde heidenen.

Het was een fysieke muur die de Joden dus letterlijk scheidde van de heidenen.

Dus waren Jood en heiden letterlijk en geestelijk gescheiden door de daden van het Joodse leiderschap in de eerste eeuw.

Dit brengt ons bij het volgende gedeelte, de twee verzen die vaak worden geciteerd om aan te tonen dat de Wet van God zou zijn afgeschaft.

En hier komt dat gerommel vandaan;

Efeze 2:14-15

Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees tenietgedaan, **namelijk de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond**, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen en zo vrede zou maken, en opdat Hij die beiden in één lichaam met God zou verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.

Misschien is je iets opgevallen in vers 15. In het Nederlands staat in vers 15 duidelijk dat onze Messias kwam om "de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond", af te schaffen. Dus, de tussenmuur van vijandigheid is dan de Wet van God, en daarom zou de Messias het nodig vinden om de Wet van God af te schaffen.

Zo wordt dit vers door de meeste christenen opgevat. We kunnen het ze niet kwalijk nemen, want zo werd het vers vertaald in het Nederlands.

We lazen zojuist enkele verzen, waaruit blijkt dat het de bedoeling was dat Israël de Wet van God naar de natiën zou brengen, ofwel naar de heidenen.

Maar Paulus lijkt in Efeze 2 te suggereren dat de Wet van God een tussenmuur was van vijandigheid tussen Joden en heidenen, en dat onze Messias de Wet van God dus moest afschaffen om vrede te sluiten, en Jood en heiden samen te brengen.

Hoe kan het de bedoeling zijn dat Israël de Wet van God naar de heidenen moest brengen, als de Wet van God juist het probleem is dat tussen Joden en heidenen instaat?

Dat is compleet onlogisch.

En, het is ook niet waar.

Onze Messias kwam niet om de Wet van God af te schaffen, ondanks het feit dat Efeze 2:15 lijkt aan te geven dat de Messias wel is gekomen om de Wet van God af te schaffen.

Hoe weten we dat?

Omdat onze Messias zei:

Mattheüs 5:17

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen;

Dat is heel duidelijk en compleet in tegenspraak met Efeze 2, waar staat:

... tenietgedaan, namelijk de Wet van de geboden, die uit bepalingen bestond

Zelfs Paulus zei dat de Wet van God niet is afgeschaft:

Romeinen 3:31

Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.

Romeinen 7:22

Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God.

Romeinen 7:25-26

Ik dank God, door Jezus Christus (Jesjoea de Messias), onze Heere. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de Wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

En Johannes zei hetzelfde:

1 Johannes 5:2-3

Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en Zijn geboden bewaren. Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.

1 Johannes 2:3-6

En hierdoor weten wij dat wij **Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen**. Wie zegt: **Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar** en in hem is de **waarheid** niet. Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn. Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

Hier zien we dus dat de wijze waarop we moeten wandelen, wordt gedefinieerd door de geboden van God. Dus, we moeten gewoon onderzoeken welke geboden onze Messias heeft gehouden.

Wat gebeurt er met degenen die onze Messias niet kennen?

Mattheüs 7:23

Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de **wetteloosheid** werkt!

Maar, hoe moeten we vers 15 dan logisch verklaren, als er duidelijk lijkt te staan dat Gods Wet is afgeschaft?

Nou, om eerlijk te zijn was vers 15 een moeilijk vers om te vertalen ... vooral als je dat vers niet binnen de context van de cultuur van de eerste eeuw leest.

Efeze 2:14-16

Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken, heeft Hij de vijandschap, in Zijn vlees, **krachteloos gemaakt (katargeō), namelijk de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond**, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen en zo vrede zou maken, en opdat Hij die beiden in één lichaam met God zou verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.

Dus zoals eerder besproken, als niet de Wet van God werd afgeschaft, wat was dan de "wet van de geboden, die uit bepalingen bestond", die een barrière vormde tussen de Joden en de heidenen? Wat moest er precies worden afgeschaft?

Om het antwoord te vinden, moeten we dieper graven in de oorspronkelijke taal. Geleerde Tim Hegg legt uit:

Wat voor ons heel belangrijk is om te begrijpen, is in welke omgeving of plaats Paulus de term "de wet van de geboden" omschrijft. Deze bestond "uit bepalingen". Wat we goed moeten begrijpen, is het Griekse woord dat Paulus hier gebruikt. Het is het Griekse woord *dogma*, en dat staat hier in het meervoud. Belangrijk is dat dit woord **nergens in de Septuagint wordt gebruikt om één van Gods geboden, bepalingen, verordeningen of wetten te beschrijven, zoals die zijn opgetekend in de geschreven Torah**. In de LXX wordt daarentegen altijd te woord *dogma* gebruikt om de door mensen gemaakte wetten te beschrijven, zoals de bevelschriften van een koning of een rechtbank (bijv. Esther 4:8; 9:1; Daniël 6:12)

Tim Hegg, Commentary on Efeze (Tacoma, WA: TorahResource) blz. 147

In het Nieuwe Testament wordt het woord *dogma* twee keer gebruikt om te verwijzen naar de geboden van Caesar (Lukas 2:1, Handelingen 17:7) en één keer om naar het apostolische bepalingen te verwijzen die op de vergadering van Jeruzalem waren vastgelegd (Handelingen 16:4). In Kolossenzen 2:14, wat we in een andere studie behandelen, wordt *dogmasin* (bepalingen) gebruikt bij de verwijzing naar de bestraffing van de Wet, die over zondaars wordt uitgesproken. In de Septuagint en in het Nieuwe Testament wordt het woord *dogma* vrijwel altijd gebruikt om er "door mensen gemaakte bepalingen" mee aan te duiden. De enige uitzondering is Kolossenzen 2:14, waar God de bestraffing van de Wet over zondaars verordende. *Dogma* wordt "nooit gebruikt om er de geboden van God in de Torah mee aan te duiden".

Geleerde J.K. McKee geeft hierbij wat extra inzicht:

Ik zou willen voorstellen dat een meer correcte vertaling van Efeze 2:15b, *ton nomon tōn entolōn* en *dogmasin*, vooral in de context van de *dogma's* van de tussenmuur, zou zijn: "de religieuze wet van geboden in *dogma's*". *Nomos* wordt weergegeven als "wet", maar verduidelijkt met een cursief geschreven "religieus", omdat het meer verwant zou zijn aan een door de mensen gemaakte religieuze wet dan de Bijbelse wet [...] Deze wet zou meer verwant zijn aan wat wordt beschreven in de aanhef van Misjna-traktaat Pirkei Avot: "maak een hek rondom de Torah" (m.Avot 1:1).

J.K. McKee, *The New Testament Validates Torah: Does the New Testament Really Do Away With the Law?* (Richardson, TX: Messianic Apologetics, 2012. Kindle Edition.), blz 162

Gebaseerd op het feit dat Paulus het woord *dogma* gebruikt, kunnen we concluderen dat de tussenmuur, die scheiding maakte, niet de Wet van God was, maar de door mensen gemaakte wetten. Deze door mensen gemaakte wetten zijn opgesteld door Joodse religieuze leiders, om specifiek de heidenen uit te sluiten, zoals we zien in Handelingen 10. Petrus kreeg een visioen te zien dat bedoeld was om hem te leren dat het niet onwettig was om met heidenen om te gaan: "En hij zei tegen hen: **U weet dat het een Joodse man niet toegestaan is om met iemand van een ander volk om te gaan of bij hem binnen te gaan; maar God heeft mij laten zien dat ik geen mens onheilig of onrein mag noemen**" (Handelingen 10:28). Maar niets in de Wet van God verbiedt Joden om met heidenen om te gaan. Dit was een door mensen gemaakte wet uit de eerste eeuw die Joodse en niet-Joodse gelovigen van elkaar scheidde. Deze door mensen gemaakte wetten gingen in tegen de bedoeling van de Evangelieboodschap en de Torah. Deze door mensen gemaakte wetten, die niet-Joodse gelovigen uitsloten van de verbonden van de belofte, is wat Jesjoea afschafte (Kolossenzen 2:15). Hij heeft deze tussenmuur "**in Zijn vlees**" tenietgedaan, wat betekent dat in Zijn dood de belofte aan Abraham om alle natiën te zegenen wordt gerealiseerd en dat de vijandschap tussen Jood en heiden wordt overwonnen, waardoor er één nieuwe mens wordt geschapen.

De Messias bracht Jood en heiden samen. Dit was al de belofte van het Evangelie sinds de roeping van Abraham. Om dit doel te bereiken, moesten de door mensen gemaakte wetten volledig worden afgeschaft, die niet-Joden uitsloten om op te gaan in de verbondsgemeenschap. De Messias Jesjoea schafte die door mensen gemaakte wetten af en gaf Zijn discipelen opdracht om "discipelen te maken onder alle volken" (Mattheüs 28:19-20), waarbij Hij de heidenen verwelkomde als volwaardige leden van het huisgezin van God (Efeze 2:19). Dat is de boodschap van Efeze 2:14-15.

De Wet van God was niet vijandig tegenover de heidenen. Dat zou absurd zijn, toch? De Wet van God is niet vijandig tegenover degenen die tot geloof komen. Lees bijvoorbeeld Psalm 119.

"[De wet van de geboden, die uit bepalingen bestond](#)" waren de door mensen gemaakte normen voor het opleggen van een rituele bekering aan de heidenen om "ze te veranderen in Joden" voordat ze als onderdeel van Israël werden ontvangen. Daarom wordt het de tussenmuur van vijandigheid genoemd. De opstanding van Jesjoea bewees wie Hij was en bewees wat Hij onderwees, in tegenstelling tot de heersende doctrines en meningen van de Joden in de eerste eeuw. Dit bewees ook dat de besnijdenis, hoewel het nog steeds een belangrijk gebod is, niet was vereist voor je redding. Op deze manier schafte Christus de door de mensen gemaakte voorschriften af, die op onterechte wijze de geboden in de Wet van God gebruikten, zoals bij de besnijdenis.

Zoals we zagen in Handelingen 15, waren de heidenen ook vervuld met de Geest, ondanks dat ze de typische rituele bekering niet hadden ondergaan, die vaak werd voorgeschreven in de eerste eeuw. De heidenen konden dan worden opgenomen in de familie van God zonder dat ze zich moesten onderwerpen aan de door de mensen gemaakte rituele bekering. De heidenen hoeven geen Joden te worden om opgenomen te worden in de gemeenschap van Israël. Joden en heidenen leven samen als één nieuwe mens in Christus.

De Messias kwam om Jood en heiden bij elkaar te brengen. Dat was een vastgesteld doel van de komst van onze Messias. Niet het enige doel, maar toch een doel voor Zijn komst. Nogmaals, bekijk onze studies "[De Verloren Schapen](#)" en "[Wat is het Evangelie?](#)" die gaan over dit specifieke doel van de komst van onze Messias.

Onze Messias heeft de vijandschap tussen Jood en heiden weggedaan, Hij heeft niet de Wet van God afgeschaft. Door de vijandschap tussen Jood en heiden werd de Wet van God krachteloos voor de heidenen, en het doel van Israël daardoor onmogelijk maakte, namelijk om de Wet als een licht naar de natiën te brengen.

De heidenen zijn niet langer bijwoners of vreemdelingen en niet meer onderworpen aan de vijandigheid van de Joden, maar burgers zijn van het gemenebest van Israël. Ze zijn samengevoegd tot één.

Efeze 2:17-22

En bij Zijn komst heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd aan u die veraf was, en aan hen die dichtbij waren. Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader. Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus (Jesjoea de Messias) Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest.

Dus samengevat geeft Efeze 2:14-15 niet aan dat de Messias de Wet van God heeft afgeschaft. Er staat gewoonweg dat door de door mensen gemaakte wetten, die door het Joodse leiderschap voor de heidenen waren gemaakt, werden afgeschaft. Hiervoor is onze Messias gekomen, zijn Jood en heiden samengebracht, is de vijandigheid afgeschaft en is Israël weer in staat om haar doel te vervullen, een licht zijn voor de naties, door de Wet van God, ofwel de Torah, naar de heidenen te brengen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat JHWH je mag zegenen in jouw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)